

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/64/2017
Identifikačné číslo spisu: 5110224580
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5110224580.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: HYDREX, s.r.o., so sídlom Partizánska 1877, 962 05 Hriňová, IČO: 31 633 072, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: SATES MORAVA spol. s r. o., so sídlom Železničného vojska 1386, 757 01 Válašské Meziříčí, Česká republika, IČO: 607 75 530, vo veci týkajúcej sa organizačnej zložky SATES MORAVA spol. s r. o. organizačná zložka, so sídlom Kragujevská 11, 010 01 Žilina, IČO: 35 939 141, zast. právnym zástupcom JUDr. Michalom Krnáčom, LL.M., MBA, advokátom, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 1 172 845,83 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/115/2016-785, zo dňa 26. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 1. októbra 2015, č. k. 20Cb/244/2010-689, v prvom výroku návrh žalobcu zamietol, druhým výrokom rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

2. Žalobca (pôvodne spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o.) sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 1 172 845,83 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 31. 07. 2010 do zaplatenia a trovy konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o dielo zo dňa 21. septembra 2009 si žalovaný objednal u spoločnosti GOLSTROJ, s.r.o. práce na diele rekonštrukcia letiska Sliač. Žalovaný si následne objednal práce nad rámec zmluvy o dielo zo dňa 21. septembra 2009, ktoré žalobca v zmysle stavebného denníka riadne a včas vykonal, a ktoré žalovaný prevzal, čo doložil potvrdením o výkone stavebných prác, vystavených generálnym zhotoviteľom stavby spoločnosťou GRIFOS, s.r.o. Pôvodný žalobca vystavil faktúru č. 2010000041 na sumu 1 172 845,83 eur zo dňa 15. júla 2010, splatnú dňa 30. júla 2010, ktorú žalovaný nezaplatil. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil nárok na zákonný úrok z omeškania 9 % ročne z fakturovanej sumy odo dňa

nasledujúceho po dni splatnosti neuhradenej faktúry.

3. Dňa 10. januára 2011 bol súdu prvej inštancie doručený návrh pôvodného a vstupujúceho žalobcu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Okresný súd uznesením č. k. 20Cb/244/2010-124 zo 17. januára 2011, právoplatným dňa 16. marca 2011, pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o. a na jej miesto do konania vstúpila spoločnosť HYDREX, s.r.o.

4. Okresný súd konštatoval právomoc súdov Slovenskej republiky na prejednanie a rozhodnutie tejto veci v zmysle Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a záväzkový vzťah posúdil podľa slovenského práva s ohľadom na prejavenu vôľu zmluvných strán v zmluve o dielo zo dňa 21. septembra 2009, ktorá sa spravuje právnym poriadkom Slovenskej republiky, a tiež v súlade s čl. 4 Rímskeho dohovoru. Právne vec posúdil podľa § 536 ods. 1 a 2, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1, § 549 ods. 1, § 554 ods. 1, § 15 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, ďalej podľa § 37 ods. 1 a 2, § 39, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 2 a § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

5. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca je nositeľom dôkazného bremena ohľadne tvrdenia, že spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o., vykonala predmetnej stavbe určité práce v určitom rozsahu pre žalovaného, ako aj je povinný preukázať, že existoval zmluvný základ vykonania týchto prác.

6. Okresný súd za spornú nepovažoval skutočnosť, že spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o., na stavbe Rekonštrukcia letiska Sliach vykonávala určité práce pre žalovaného na základe záväzkového vzťahu, o čom svedčala objednávka č. 3216/09 zo 14. júla 2009, zmluva o dielo, spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. vystavené faktúry so súpismi prác, ako aj obsah výpovedí svedkov a konateľa žalovaného. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o., pre žalovaného vykonávala určité práce, a to jednak práce, ktorých vykonanie žalovaný ako jeden zo subdodávateľov stavby predpokladal, ako aj práce, ktorých potreba vznikla v priebehu realizácie diela. Sporným zostalo ustálenie konkrétneho rozsahu prác vykonaných spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. a výška pohľadávky titulom ceny za realizované práce.

7. Pôvodný žalobca GOLSTROJ, s.r.o. si svoj nárok uplatňoval ako cenu navyše prác nad rámec písomne uzavretej Zmluvy o dielo zo dňa 21. septembra 2009 a následne v priebehu konania platnosť zmluvy o dielo namietal z dôvodu, že nebola podpísaná oprávneným konateľom zhotoviteľa K. Z. a obsah zmluvy nezodpovedal skutočnému stavu a obsahu dojednaní medzi účastníkmi konania.

8. Z písomne uzatvorenej Zmluvy o dielo v spojení s výpoveďami svedkov súd prvej inštancie zistil, že Zmluvu o dielo za spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o. nepodpísal konateľ K. Z., ale jeho otec S. Z.. Námietku neoprávneného konania tejto osoby vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a s odkazom na ust. § 15 ods. 2 Obchodného zákonníka žalovaný nemohol mať vedomosť o prípadnom prekročení rozsahu poverenia S. konateľ za zhotoviteľa. Zmluva bola za žalovaného ako objednávateľa podpísaná dňa 20. mája 2009 a za zhotoviteľa dňa 21. septembra 2009, hoci k dokončeniu diela malo dôjsť do 18. septembra 2009. V čase podpisu zmluvy zhotoviteľom tento už práce na diele vykonal. Táto skutočnosť však nemôže byť dôvodom neplatnosti zmluvy, pokiaľ zodpovedá vôli zmluvných strán.

9. Účelovosti tvrdení žalobcu ohľadom neplatnosti písomnej zmluvy o dielo svedčí aj fakt, že spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o. predloženými faktúrami spolu so súpismi prác podpísanými touto spoločnosťou a žalovaným, vyúčtovala žalovanému cenu za realizované práce zodpovedajúcu dojednanej cene diela v zmysle písomnej Zmluvy o dielo v celkovej sume 225 731,94 eur, pričom v konaní nebolo sporné, že takto fakturovanú sumu žalovaný uhradil. Súd prvej inštancie uzavrel, že pohľadávka na zaplatenie ceny diela zanikla splnením úhradou predmetných faktúr, ktoré na cenu diela boli spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. vystavené, zo strany žalovaného.

10. V konaní žalobca nepreukázal, že spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o. vykonala práce navyiac za dodržania zmluvných dojednaní vyplývajúcich z čl. 7 a 9 Zmluvy o dielo, nebol preukázaný písomný súhlas žalovaného ako objednávateľa na vykonávanie prác navyiac proti výkazu výmer, ani súvisiaca zmena dojednanej pevnej ceny diela spôsobom dojednaným v čl. 7.2. zmluvy. Súd prvej inštancie uzavrel, že nárok uplatnený v konaní nie je pohľadávkou vyplývajúcou z písomnej zmluvy o dielo medzi spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o., a žalovaným. Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu zmluvného zákazu previesť práva alebo záväzky podľa zo zmluvy tretej strane bez písomného súhlasu objednávateľa, vyhodnotil súd ako nedôvodnú, keďže ani podľa obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky nie je postupovaná pohľadávka vymedzená tak, že by to mala byť pohľadávka z písomnej zmluvy o dielo.

11. Súd prvej inštancie k žalobcom tvrdenej existencii ústnej zmluvy o dielo, ktorú však samotný žalobca vyhodnotil ako neplatnú, uviedol, že v konaní nebola preukázaná dostatočne určitá dohoda o obsahu takejto zmluvy. Z písomnej objednávky zo dňa 14. júla 2009 vyplýva údaj o žalovanom ako objednávateľovi, spoločnosti GOLSTROJ, s.r.o., ako dodávateľovi a predmet objednávky „zemné práce + pokládka štrkodrvy“ bez bližšej konkretizácie, objednávka neobsahovala údaj o cene. Na základe takejto objednávky dôjsť k uzatvoreniu zmluvy o dielo podľa ust. § 536 Obchodného zákonníka. Bolo v záujme zhotoviteľa, aby vykonaný rozsah prác bol následne zaznamenaný a odsúhlasený zástupcami zmluvných strán tak, aby mohol byť spoľahlivým podkladom pre uplatnenú požiadavku na zaplatenie ceny skutočne zrealizovaných prác. Takýto dôkaz zo strany žalobcu v konaní predložený nebol.

12. K predloženému Dodatku č. 1 k zmluve o dielo, ktorým malo dôjsť k rozšíreniu predmetu diela a zmene jeho ceny, súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na absenciu podpisu ho nemožno považovať za platný. Návrh finančného vyrovnania v rámci rokovaní medzi stranami nepreukazuje existenciu a dôvodnosť nároku žalobcu. Žalobca k rozsahu uskutočnených prác poukazyval aj na obsah stavebného denníka, ktorý viedla spoločnosť METROSTAV a.s. a na zápisy zo stavebného denníka spoločnosti SKANSKA, podľa ktorého zo zápisu z 15. júla 2009 vyplýva, že v tento deň malo dôjsť k zahájeniu prác navyiac. V konaní iný stavebný denník predložený nebol a žalovaný si pri realizácii prác stavebný denník nevedol. Za hodnoverný dôkaz ohľadom rozsahu vykonaných prác súd nepovažoval potvrdenie o výkone stavebných prác vystavené spoločnosťou GRIFOS, s.r.o., a to ani v spojení s výpoveďou svedka S. Z., ktorý ho vystavil. Ide o potvrdenie vypracované tretím subjektom, ktorého obsah nie je zo strany žalovaného verifikovaný a jedná sa o vyjadrenie o prácach vykonaných v rozsahu, ktorý je vymedzený len veľmi zjednodušene a všeobecne a ktorý nemožno stotožniť ani s obsahom listín predložených žalobcom, ktoré majú rozsah vykonaných prác preukazovať. Z predložených listín nie je možné dovodiť, že predmetom fakturácie boli práce, ktoré realizovala spoločnosť GOLSTROJ, s.r.o.

13. Žalobca sa vlastným pričinením dostal do dôkaznej núdze z hľadiska preukázania obsahu dojednaní účastníkov, pokiaľ ide o charakter, rozsah a cenu vykonávaných prác, a primárne tiež z hľadiska možnosti preukázania tvrdeného rozsahu vykonaných prác zachytených v súpisoch prác, ktoré boli podkladom pre fakturáciu zodpovedajúcu dojednanej cene v zmysle písomnej Zmluvy o dielo zo dňa 21. septembra 2009.

14. V súvislosti s navrhovaným dokazovaním formou konfrontácie svedkov súd uviedol, že takéto dokazovanie by neprispelo k odlišným záverom. Hoci sa výpovede svedkov v niektorých skutočnostiach rozchádzali, pokiaľ ide o rozsah a charakter vykonaných prác z výpovede žiadneho svedka konkrétny rozsah týchto prác, ktorý by mohol byť podkladom pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu, nevyplýval. Za situácie nepreukázania rozsahu vykonaných prác nebol dôvodný ani návrh žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania za účelom ocenenia stavebných prác a posúdenia primeranosti cien stavebných prác fakturovaných spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

15. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom č. k. 13Cob/115/2015-785 zo dňa 26. októbra 2016, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a

žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa vysporiadal so vznesenými odvolacími námietkami žalobcu a na zdôraznenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k nim uviedol svoje závery.

16. Žalobca v odvolaní spochybnil závery okresného súdu o neunesení dôkazného bremena ohľadom preukázania žalobcom tvrdených prác, namielol nedostatočné zistenie skutkového stavu veci v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov, nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca na preukázanie uplatneného nároku žiadal nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva a konfrontáciu svedkov, ktoré okresný súd neakceptoval. Krajský súd tu poukázal na odôvodnenie relevantných častí rozsudku okresného súdu, či už išlo o konfrontáciu svedkov alebo nariadenia znaleckého dokazovania, s ktorými sa stotožnil. Uviedol, že za situácie, kedy z vykonaného dokazovania rozsah prác uskutočnených právnym predchodcom žalobcu pre žalovaného vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku nevyplynul, nie je možné určiť skutočný rozsah vykonaných prác ani znaleckým dokazovaním. Ak rozsah vykonaných prác nebol žalobcom preukázaný, nebolo dôvodné vo veci nariadiť znalecké dokazovanie za účelom ocenenia týchto prác.

17. Ohľadom námietky žalobcu, že okresný sa nezaoberal ďalšími listinnými dôkazmi, (zápismi zo stavebných denníkov vedených konzorciom na čele s METROSTAV, a.s. - hlavný stavebný denník, zápismi zo stavebných denníkov SKANSKA), odvolací súd uviedol, s odkazom na relevantné časti odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, že tento sa nimi zaoberal. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie skonštatoval, že z týchto stavebných denníkov nie je možné jednoznačne vyvodiť rozsah prác, ktoré mal právny predchodca žalobcu pre žalovaného realizovať.

18. Odvolací súd nevyhodnotil ako dôvodnú ani námietku ohľadom Zmenových listov z hľadiska autorského dozoru zo dňa 22. marca 2010, listu AGA - LETISTE zo dňa 26. apríla 2010, geotechnického posudku zo dňa 24. júla 2009, protokolov výsledkov statických zaťažovacích skúšok a kópie časti technickej správy z projektovej dokumentácie. Odvolací súd bol názoru, že tieto doklady vzhľadom na ich obsah neboli spôsobilé objasniť medzi stranami sporné okolnosti týkajúce sa rozsahu a ceny prác, ktoré mal právny predchodca žalobcu pre žalovaného vykonať. Išlo o technické doklady týkajúce sa charakteru prác vykonávaných na rekonštrukcii vzletovej a pristávacej dráhy a doklady týkajúce sa zmenových listov z hľadiska autorského dozoru, ktoré však nepreukazovali práce vykonané právnym predchodcom žalobcu a zároveň neboli potvrdené žalovaným.

19. Žalobca vo vzťahu k vykonaniu dôkazov súdom prvej inštancie namielal, že sa nedostatočne vysporiadal s faktúrami, ktoré žalovaný vystavil spoločnosti SKANSKA BS, a.s., a ktorými mal fakturovať totožné množstvá a položky ako žalobca žalovanému. Krajský súd konštatoval, že z obsahu faktúr nie je možné dospieť k záveru, že predmetom fakturácie žalovaného boli tie práce, ktoré žalobca tvrdil, že boli vykonané spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. Žalobca sám v podanom odvolaní neuviedol, ktoré konkrétne práce z tejto fakturácie žalovaného voči spoločnosti SKANSKA BS, a.s. považuje za práce, ktoré majú byť totožné s prácami vykonanými spoločnosťou GOLSTROJ, s.r.o. pre žalovaného. V tejto súvislosti krajský súd poukázal aj na vyjadrenie konateľa žalovaného K. H., podľa ktorého suma 850 000,- eur bez DPH, ktorú žalovaný fakturoval firme SKANSKA, sa skladala z prác viacerých subdodávateľov (napr. DOPRASTAV a METROSTAV). Neobstojí tak tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že si žalovaný osvojil práce realizované právnym predchodcom žalobcu a vyúčtoval ich spoločnosti SKANSKA.

20. Krajský súd uzavrel, že z predložených listinných dôkazov rozsah vykonaných prác nie je možné ustáliť. Uviedol, že doklady, od ktorých žalobca odvodzuje ním tvrdený rozsah vykonaných prác sú vo všeobecnosti dokladmi, ktoré boli vystavené bez akejkoľvek súčinnosti žalovaného. V zhode s okresným súdom krajský súd konštatoval, že bolo predovšetkým vecou žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu v postavení zhotoviteľa, aby zabezpečil riadne zdokumentovanie rozsahu ním vykonaných prác. Žalobca bol nositeľom dôkazného bremena a bol povinný v konaní preukázať, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k vykonaniu diela v tvrdenom rozsahu.

21. Vo vzťahu k námietke odvolateľa, že okresný súd mohol vykonať dôkazy podľa vtedy platného ust. § 120 ods. 1 O. s. p. bez návrhu účastníkov odvolací súd uviedol, že takéto dôkazy by bolo možné vykonať len výnimočne za situácie, kedy by ich vykonanie bolo pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné. V danej veci podľa názoru odvolacieho súdu predpoklady pre vykonanie ďalších, účastníkmi nenavrhaných dôkazov, neboli naplnené, nakoľko z vykonaných dôkazov mal okresný súd dostatočný podklad pre vecne správne rozhodnutie o zamietnutí žaloby z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom.

22. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie. Prípustnosť dovolania žalobca odôvodnil podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

23. Dovolateľ má za to, že rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu je nesprávny, pretože v konaní došlo k týmto trom vadám:

- a) Žalobcovi nesprávnym procesným postupom súd znemožnil, aby uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) Krajský súd vec nesprávne právne posúdil,
- c) Krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

24. Prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. odôvodnil tým, že nakoľko odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom a takýmto nesprávnym postupom súd znemožnil, aby žalobca riadne uskutočňoval svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Uviedol, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ním predloženými dôkazmi, ktoré mali podstatným spôsobom preukázať charakter vykonaných stavebných prác spoločnosťou GOLSTROJ s.r.o. Odvolací súd len skonštatoval, že z daných dôkazov nie je možné jednoznačne vyvodiť rozsah prác, ktoré mal právny predchodca žalobcu zrealizovať pre žalovaného. Súd hodnotil dôkazy len samostatne bez súvislosti s ostatnými navrhovanými a vykonanými dôkazmi, tak ako to vyplýva z ust. § 132 O. s. p., resp. § 191 C. s. p. Dovolateľ uviedol, že uvedené dôkazy súd nezohľadnil pri svojom rozhodovaní a v rozhodnutiach súdov nižších inštancií sa nevysporiadal s otázkou, prečo sa jedná o totožné množstvá, položky a totožný stavebný objekt, len skonštatoval, že z ich obsahu nie je možné dospieť k záveru, že žalobca vykonával ním tvrdené práce pre žalovaného.

26. Ďalej uviedol, že žalovaný svojimi úkonmi fakticky uznal rozsah prác uskutočnený žalobcom a to bez výhrad. Poukázal aj na konštatovanie krajského súdu vyplývajúce z výpovede p. H., na základe ktorej sa suma 850 000,- eur skladala z prác viacerých dodávateľov, avšak súd sa nevysporiadal s opakovanými argumentami žalobu, že žiadny iný dodávateľ nevykonával práce takéhoto druhu. Dovolateľ považuje právne úvahy súdov nižších inštancií vo svojich rozhodnutiach o neunesení dôkazného bremena na strane žalobcu za arbitrárne a vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu z dôvodu nevykonania, resp. nedostatočného vykonania, žalobcom navrhovaných dôkazov.

27. Nakoľko súdy nevykonali žalobcom navrhované dôkazy, spôsobilé dokázať skutočnosti majúce pre rozhodnutie vo veci podstatný význam, a nesprávne právne posúdili skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, takýto postup súdu považuje dovolateľ za nesprávny, a z tohto dôvodu má za to, že je splnená podmienka prípustnosti dovolania podľa ust. § 432 ods. 1 C. s. p.

28. V súvislosti s rozsahom prác, ktoré vykonala spoločnosť GOLSTROJ s.r.o., žalobca na podporu svojich tvrdení predložil aj zápisy zo stavebných denníkov SKANSKA BS, a. s. a hlavného stavebného denníka vedeného METROSTAV, a.s., avšak sudy na predložené listinné dôkazy nedostatočne prihliadli, stavebné denníky podrobne neposúdili a nevyvodili z nich záver, či sa v niektorých skutočnostiach rozchádzajú, najmä v tom, čo žalobca fakturoval žalovanému. Mal za to, že predloženými listinnými a navrhovanými dôkazmi žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal rozsah vykonaných prác. Súd prvej inštancie ani odvolací súd tieto dôkazy nezobral dostatočne do úvahy a na základe takéhoto nedostatku dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto obe rozhodnutia súdov nižších inštancií vychádzajú z nesprávneho vecného aj právneho posúdenia veci.

29. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

31. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

32. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne, a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd vo veci konať a rozhodnúť o veci samej, čo platí pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázky posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

33. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

34. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

35. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho v súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Podľa ods. 2, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

36. Podľa dovolateľa je jeho dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné

práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd nevykonával navrhované dôkazy a rozhodol arbitrárne a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Zároveň prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.

37. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

38. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

39. Dovolateľ podstatnú časť argumentácie, ktorou odôvodnil zásah do svojho práva na spravodlivý súdny proces, venoval tomu, že sudy nevykonali dôkazy, ktoré navrhol, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, a aj argumentoval nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, nakoľko takýmto nesprávnym postupom súd znemožnil, aby žalobca riadne uskutočňoval svoje procesné práva.

40. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

41. V súvislosti s namietanými nedostatkami vo vykonanom dokazovaní, dovolací súd zdôrazňuje, že súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení (obdobne R 125/1999, R 6/2000). Rovnako, pokiaľ by aj súd niektorý z vykonaných dôkazov vyhodnotil nesprávne, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne; táto samotná skutočnosť však prípustnosť dovolania nezakladá a nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné.

42. K základným právam procesnej strany nesporne patrí právo navrhovať a predkladať dôkazy, ale nie je procesným pochybením súdu skutočnosť, že súd procesnou stranou navrhované dôkazy neakceptoval, resp. nevykonával v tomto smere dokazovanie. Súd hodnotí predložené dôkazy, resp. vykonáva dokazovanie aj inými dôkazmi, než predložia strany a následne ich hodnotí podľa svojho uváženia v zmysle zákona. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu, pričom hodnotiacia úvaha súdu musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a výsledok hodnotenia dôkazov majú byť súčasťou rozsudku. V preskúmvanej veci nemal dovolací súd za

preukázané, že by sa týmto postupom súdy nižšej inštancie neriadili. Dovolací súd zdôrazňuje, že procesným pochybením by bol taký postup súdu, ktorý by procesnej strane v konaní znemožnil dôkazy predkladať alebo navrhovať. Táto námietka dovolateľa teda vzhľadom na uvedené nie je dôvodná.

43. Z rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, prečo odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí výslovne konštatoval, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, o neunesení dôkazného bremena žalobcom, a tiež zdôvodnil prečo okresný súd nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom.

44. Dovolateľ považuje za zásah do svojich práv spôsobom, ktorý mu mal privodiť tak závažnú ujmu, akou je odňatie spravodlivého procesu, tú skutočnosť, že súdy nepristúpili k jeho návrhom na vykonanie dokazovania, a to predovšetkým ku konfrontácii svedkov a k dokazovaniu prostredníctvom znalca a hodnotením ďalších dôkazov, ako stavebných denníkov a faktúr, geotechnickými posudkami a pod. Dovolací súd tu pripomína, že súdy oboch inštancií sa s jeho námietkami čo do rozsahu dokazovania precízne zaoberali, tieto zhodnotili a uviedli aj závery, prečo ďalšie dokazovanie nepovažujú za účelné pre dostatočné skutkové zistenia a z nich vyplývajúce právne závery. Základom celého sporu je neunesenie dôkazného bremena čo do zistenia rozsahu prác, ktoré mal žalobca pre žalovaného vyhotoviť. Celá argumentácia žalobcu spočíva v snahe dovodiť možnosť získania presného rozsahu vykonaných prác konfrontáciou svedkov prípadne uložením úlohy znalcovi, čo však úplne opomína fakt, že pokiaľ neexistujú vecné dôkazy o tom, v akom rozsahu boli práce vykonané, rozporné svedecké výpovede nemôžu vytvoriť dostatočný základ pre získanie odpovede na takúto podstatnú otázku. V nadväznosti na to, nemožno uložiť znalcovi úlohu oceniť práce, ktorých rozsah nie je ustálený a je podstatou sporu medzi stranami.

45. Dôkazné bremeno je jednoznačne na strane zhotoviteľa a v oblasti zmlúv o dielo, kde dochádza k priebežným zmenám a je následne obtiažne zisťovať skutočný rozsah vykonaných prác a prípadne použitého materiálu, musí samotný zhotoviteľ dbať o to, aby mal dostatok podkladov, ako preberacie protokoly a pod., ktorými bude môcť následne dokázať svoj nárok - právo na odmenu. V dovolaní uvádzané návrhy na dokazovanie ako faktúry, objednávky, posudky, rozpočty a zápisy v stavebných denníkoch boli v konaní vyhodnotené súdmi nižšej inštancie a tieto v zhode uzavreli, že doklady, od ktorých žalobca odvodzuje ním tvrdený rozsah vykonaných prác, boli vystavené bez akejkoľvek súčinnosti žalovaného, len jednostranne právnym predchodcom žalobcu a z týchto listín nemožno zistiť prejav súhlasu žalovaného s ich obsahom.

46. Pokiaľ v celom konaní nebol produkovaný dôkaz o tom, že zhotoviteľ odsúhlasil akékoľvek tvrdené práce, prevzal ich či objednal, potom závery súdov nižšej inštancie, ktoré nepristúpili k ďalšiemu dokazovaniu sporných skutočností formou, ktorá neprispieje k získaniu relevantných odpovedí, nemožno považovať za postup odnímajúci žalobcovi právo na spravodlivý proces.

47. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces.

48. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia, dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. R II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 C. s. p. - pozn. dovolacieho súdu).

49. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie

rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súd dospel, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie vecí prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

50. K námietke nepreskúmateľnosti súdnych rozhodnutí dovolací súd odkazuje aj na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 3. decembra 2015 pod č. R 2/2016, podľa ktorého: „Nepreskúmateľnosť“ rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Zmeny v právnej úprave dovolania a odvolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

51. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie alebo, keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

52. Dovolací súd konštatuje, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí. Rozhodnutie obsahuje zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalovaného. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil a nevybočil nimi z rámca relevantnej právnej úpravy a jej ústavnú - konformnú interpretáciu.

53. Dovolací súd dospel k záveru, že obe rozhodnutia súdov nižšej inštancie zodpovedajú požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská sporových strán k prerokovávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na daný prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery.

54. V súvislosti s uplatnenými dôvodmi prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 C. s. p. dovolací súd uvádza, že pre úspešnosť dovolania pre riešenie právnej otázky podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ C. s. p., musí dovolateľ vymedziť dovolací dôvod spôsobom upraveným v ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p., teda tak, že uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

55. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

56. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ C. s. p., musí

mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/222/2009 z 26. februára 2010).

57. Z uvedeného vyplýva rozsah i obsah dôvodov, ktoré musí dovolateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Ak bude dovolateľ tvrdiť, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne vec preto právne posúdili, a to vo vzťahu k riešeniu niektorej právnej otázky, nepôjde o dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, ale o napadnutie rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Predložením vlastnej verzie skutkového stavu, ktorý považoval za dôležitý pre rozhodnutie, dovolateľ nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale proti skutkovým zisteniam. Nemôže byť v tomto smere postačujúce, nakoľko je dovolací súd viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu, aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie, ale je potrebné, aby dovolateľ konkrétne uviedol právnu otázku a uviedol, prečo zaujal odvolací súd nesprávny názor na jej riešenie (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1409 s.).

58. Uvedené kritériá pre prípustnosť dovolania z dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. dovolanie podané žalobcom nespĺňa.

59. Dovolateľ je povinný pre naplnenie predpokladov prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 dostatočne vymedziť tak, ako to predpokladá ust. § 432, právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

60. Vadu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. videl dovolateľ otázke, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, dovolateľ avšak túto vadu v podanom dovolaní bližšie neodôvodnil a uviedol len, že Krajský súd v Žiline v rozsudku vec nesprávne právne posúdil a v rozsudku dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadnu inú právnu argumentáciu neuviedol.

61. Dovolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je striktné limitovaná tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia určitej, dovolateľom formulovanej právnej otázky. V danom prípade však žalobca nepredkladá žiadnu otázku, ktorou sa ešte dovolací súd dosiaľ nezaoberal alebo sa ňou zaoberal, dospejúc k rôznym záverom, čo by zodpovedalo dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p.. Za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s ust. § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. nemožno považovať argumenty žalobcu v dovolaní, z ktorých je zrejma v zásade len jeho nespokojnosť s vyvodením iných skutkových zistení a záverov súdmi nižších inštancií.

62. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach danej veci k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania ani podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., nedošlo. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p..

63. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

64. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.